

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/124/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217219135
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4217219135.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, S.A., so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d' Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, na území SR konajúci prostredníctvom jeho organizačnej zložky: BANCO COIDIS, S. A., pobočka zahraničnej banky, IČO: 35 945 745, so sídlom Einsteinova 11, Bratislava, právne zastúpený: URBÁNI & Partners, s.r.o., IČO: 36 646 181, so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, proti žalovanému: H. M., nar.XX.XX.XXXX, bytom Y., Y. XXX/XX, o zaplatenie 982,45 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8Csp/210/2017-311 zo dňa 19. augusta 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť sumu 860,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 860,15 eura od 15.06.2017 do zaplatenia.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví označeným rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 75,10%. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 3.8.2017 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 982,45 Eur s úrokom 24,54% ročne od 11.2.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 982,45 Eur od 11.02.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Dňa 07. 02. 2018 zobral späť žalobu v časti: úroku 24,54% ročne zo sumy 982,45 Eur od 11.2.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 982,45 Eur od 11.2.2017 do zaplatenia titulom neuhradenej istina úveru 982,45 Eur, keď žalovaný uhradil len 22 splátok. Nárok odvodil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX, uzatvorenej so žalovaným dňa 02.03.2015, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 85,35 Eur počas 36 mesiacov. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, úver riadne a včas nesplácal, ku dňu 14.06.2017 vyhlásil úver za predčasne splatný. Ku dňu predčasného zosplatnenia pohľadávka žalobcu pozostávala z dlžnej istiny vo výške 982,45 Eur, úroku vo výške 87,66 Eur, úroku z omeškania vo výške 84,31Eur, úroku a úroku z omeškania. Titulom náhrady trov konania si uplatnil náhradu zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

1.2. Súd vo veci rozsudkom sp. zn. 8Csp/210/2017-114 zo dňa 16.4.2018 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 122,30 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 122,30 Eur od 15.6.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie úroku 24,54 % ročne zo sumy 982,45 Eur od 15.6.2017 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 982,45 Eur od 11.2.2017 do 14.6.2017 súd konanie zastavil. V časti o zaplatenie 860,15 Eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nevzniklo na náhradu trov konania právo.

1.3. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal odvolanie žalobca a odvolací súd uznesením č.k. 8Co/187/2018-237 zo dňa 17.10.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nedostatočné a nepresvedčivé závery súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže nevysvetlil, akými úvahami sa riadil pri vyslovení záveru, že RPMN v zmluve je nesprávna.

1.4. Súd po vykonanom ustálení skutkový stav, z ktorého mal preukázať, že dňa 02. 03. 2015 uzatvorili strany sporu úverovú zmluvu č. XXXXX, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2000 Eur. Ten sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach po 85,35 Eur v období od 10.4.2015. Úroková sadzba bola v zmluve dojednaná vo výške 24,54 % ročne, pričom RPMN bola v zmluve ustálená vo výške 30,30 % pri priemernej RPMN vo výške 20,89 %. Celková výška nákladov spotrebiteľa bola 3072,60 Eur. Dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 10.3.2018. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z úverovej zmluvy riadne neplnil, preto žalobca využil svoje právo v zmysle zmluvy o úvere o obchodných podmienok a ku dňu 14.6.2017 vyhlásil svoju pohľadávku titulom úveru za splatnú (list žalobcu zo dňa 6.6.2017). Lehotu na zaplatenie dlžnej sumy žalobca určil okamžite. Žalovaný dlžnú sumu titulom predčasne zosplatneného úveru neuhradil, keď z predloženého výpisu z úverového účtu mal súd nepreukázané realizované transakcie na tomto účte. Žalovaný titulom úveru uhradil celkom sumu 1877,70 Eur.

1.5. K námietke žalovaného res iudicata súd uviedol, že vo veci 10C/33/2017 bolo konanie zastavené s tým, že žalobca (v tejto veci žalovaný) označil ako subjekt pôvodne Banco Banif Mais S.A. pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Einsteinova 11/3677, IČO:50 595 628. V konaní 10C/33/2017 súd vyhodnotil, že subjekt Banco Banif Mais S.A. pobočka zahraničnej banky ako subjekt COFODIS SA, pobočka zahraničnej banky nemajú procesnú subjektivitu a teda išlo o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nebolo možné odstrániť. V predmetnej veci je námietka vznesená žalovaným na procesnú subjektivitu irelevantná, keďže súd z výpisu obchodného registra zistil, že žalobca je správne označený a procesnú subjektivitu má.

1.6. Predmetom konania potom zostala suma 860,15 Eur s príslušenstvom, zamietajúca časť rozsudku, ktorú súd podriadil zmluvu prieskumu v zmysle uznesenia KS v Nitre, pritom vychádzal z § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

1.7. Súd konštatoval, že na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2. Opatrením,

ktoré môže vydať NBS a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov SR sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

1.8. Pri výpočte súd použil celkové náklady, okrem poplatkov, ktoré sú v zmluve uvedené ako jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 60 Eur (započítaný v mesačných splátkach), mesačné poistné spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej invalidity 0,94 Eur (započítaný v mesačných splátkach), poplatok za trvalý príkaz 3 Eurá (započítaný v mesačných splátkach), mesačne tieto sumy sú: 2,69 Eur. Tieto poplatky súd na účely výpočtu RPMN nepoužil, preto po zadaní vstupných údajov celková výška spotrebiteľského úveru 2000 Eur, výška mesačnej splátky sa rovná 82,66 Eur (výška splátky v zmysle zmluvy 85,35 Eur po odpočítaní sumy mesačných nákladov titulom jednorazového spracovateľského poplatku, mesačného poistného a poplatku za trvalý príkaz v sume 2,69 Eur). Pri dobe trvania splácania 36 mesiacov potom podľa výpočtu uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. súdu údaj RPMN vyšiel 31,81% (v zmluve 30,30%). Správnosť výpočtu si však súd overil aj cestou interaktívnej kalkulačky (žalovaným predložený údaj je 32,67%). Súdu vyšlo RPMN vyššie ako je uvedené v zmluve a teda je to v neprospech žalovaného (spotrebiteľa). Údaj o nižšom RPMN mohol ovplyvniť spotrebiteľa, aby uzavrel predmetnú zmluvu, hoci táto vychádzajúca z údajov skutočného RPMN nebola pre spotrebiteľa tak výhodná ako sa mu mohlo javiť z údajov RPMN uvedeného v zmluve.

1.9. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že nie je možné jej vyhovieť, pretože úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o úvere neobsahovala náležitosti uvedené v zák. č. 129/2010 Z.z., a preto súd žalobu týkajúcu sa zaplatenia istiny 860,15 Eur ako nedôvodnú zamietol.

1.10. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej i „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal vo veci úspech len čiastočný v rozsahu 12,45% (suma 122,30 Eur). Žalovaný mal úspech vo výške 87,55% (zamietnuté 860,15 Eur), taktoto teda mal úspech žalovaný vo výške 75,10%.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Dôvodil ust. § 365 ods. 12 písm. b), d), f), h) CSP považujúci za nesprávny záver súdu prvej inštancie, že RPMN vypočítaná súdom vo výške 31,81 % je v neprospech spotrebiteľa, pretože súd do výpočtu RPMN nezahrnul jednorazový spracovateľský poplatok 60 eur a súd ani nezodôvodnil tento svoj postup. Nebolo mu zrejmé ani ako súd dospel k výške mesačnej splátky 82,66 eur, keď pri dojednej splátke 85,35 eur po odpočítaní jednorazového spracovateľského poplatku zaokrúhlene v sume 1,67 eur a mesačného poistenia 0,94 eur a mesačného poplatku za trvalý príkaz 3 eur by mesačná splátka je vo výške 79,74 eur. Súd sa nezaoberal ním predloženým výpočtom RPMN a poukázal na čl. 5 VP zmluvy o úvere zo dňa 02. 03. 2015, ktorý obsahuje presný vzorec výpočtu. On po dosadení do vzorca dospel k hodnote 30,32%, zaokrúhlene 30,30%. Zároveň sa odvolal na Smernicu EP a Rady ES2008/48 zo dňa 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, v súlade s ktorou sa náklady na doplnkovú službu musia započítavať do celkových nákladov len v prípade, ak je doplnková služba povinná na získanie úveru, alebo ak je povinná na získanie úveru za ponúkaných podmienok. V danom prípade s poukazom na čl. 15 VP úverovej zmluvy dojednané mesačné poistenie nebolo povinným na uzatvorenie zmluvy ani podmienené pristúpením k poisteniu. Za nesprávny považoval postup súdu overujúci výpočet RPMN cez interaktívnu kalkulačku bez toho, aby uviedol výsledok svojho výpočtu, pričom takýto výpočet nie je záväzný, je len orientačný a môže obsahovať chyby. Poukázal na rozhodnutia odvolacích senátov Krajského súdu v B. Bystrici, Košiciach, Žiline, Nitre, v ktorých boli prezentované ním uvádzané tvrdenia ohľadne výpočtu RPMN.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec (odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné) v súlade s § 378 a § 219 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj závislý výrok o trovách konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, keď neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy vo výške 982,45 eura spolu s úrokom vo výške 24,54 % eura zo sumy 982,45 eura odo dňa 11.02.2017 do zaplatenia, úrokom

z omeškania vo výške 5 % zo sumy 982,45 eura od 11.02.2017 do zaplataenia, ako aj trov konania na tom skutkovom základe, že dňa 02.03.2015 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXX na základe, ktorej mal byť žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 000 eur za účelom kúpy motorového vozidla, s celkovým počtom splátok 36, každú vo výške 85,35 eura, splatné vždy k 10. dňu príslušného kalendárneho mesiaca v čase od 10.04.2015 do 10.03.2018, pričom žalovaný uhradil iba 22 splátok. Keďže si žalovaný neplnil povinnosti riadne a včas, preto žalobca pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru dňa 14.06.2017. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 07.02.2018 zobral žalobca žalobu v časti o zaplataenie úroku vo výške 24,54 % zo sumy 982,45 eura odo dňa 15.06.2017 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 982,45 eura odo dňa 11.02.2017 do 14.06.2017 späť.

5. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 8Csp/210/2017-114 zo dňa 16.04.2018 (v poradí prvým) žalobe čiastočne vyhovel, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 122,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 122,30 eura od 15.06.2017 do zaplataenia a v nadväznosti na čiastočné späťvzatie žaloby konanie o zaplataenie úroku vo výške 24,54 % ročne zo sumy 982,45 eura od 15.06.2017 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 982,45 eura od 11.02.2017 do 14.06.2017 zastavil. Žalobu v časti o zaplataenie 860,15 eura s príslušenstvom zamietol z dôvodu, že podľa právneho názoru súdu prvej inštancie, úverová zmluva č. XXXXX je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje náležitosti v zmysle Zákona o úveroch ako aj RPMN nebolo uvedené v správnej výške, keďže mal byť správne uvedený údaj 35,02 % a v zmluve bol uvedený 30,30 %. Keďže súd prvej inštancie vyhodnotil úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, žalobcovi priznal iba rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 2 000 eur a úhradami žalovaného vo výške 1 877,70 eura, teda nárok na istinu presahujúci sumu 122,30 eura (2000 - 1877,70 eura) zamietol.

6. Vyššie citované rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo na základe odvolania žalobcu zrušené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/187/2018-237 zo dňa 17. októbra 2019, kde odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie svoje právne zdôvodnenie nároku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy právne nezodôvodnil, iba stroho konštatoval, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa Zákona o úveroch a aj RPMN nebolo uvedené v správnej výške, keď mal za to, že správne mal byť uvedený údaj 35,02 % a nie 30,30 % ako bolo uvedené v zmluve. Dospel k záveru, že právne závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sú nedostatočné a nepresvedčivé, pretože súd prvej inštancie vôbec neuviedol akým výpočtom resp. akými úvahami dospel k záveru, že RPMN uvedená v zmluve je nesprávna. Taktiež nešpecifikoval aké konkrétne náležitosti neobsahovala úverová zmluva podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nie je potom možné ani posúdiť, či samotný postup súdu pri výpočte RPMN bol v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., keď žalobca v priebehu konania predložil dôkaz o výpočte RPMN (č. I. 9), pričom súd prvej inštancie neuviedol žiadny vecný alebo iný dôvod, podľa ktorého by ním predložený výpočet nebol správny alebo nezodpovedal zákonu.

7. Súd prvej inštancie následne v tomto konaní odvolaním napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) zamietol žalobu žalobcu resp. nárok žalobcu na zaplataenie istiny vo výške 860,15 eura (928,45 eura mínus suma 122,30 eura, ktorej povinnosť zaplataenia bola žalovanému uložený rozsudok súdu prvej inštancie č. k. č. k. 8Csp/210/2017-114 zo dňa 16.04.2018 /v poradí prvým/) z dôvodu, že dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre skutočnosť, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 30,30 % je nesprávna a v neprospech spotrebiteľa. K uvedenému dospel na základe vlastného výpočtu pri zadaní vstupných údajov zo zmluvy (celkové náklady, okrem poplatkov, ktoré súd v zmluve uvedené ako jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 60 eur, mesačné poisťné spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej invalidity vo výške 0,94 eura, poplatok za trvalý príkaz vo výške 3 eura (všetky započítané v mesačných splátkach úveru). Uviedol, že uvedené poplatky predstavujú sumu 2,69 eura, ktorú odčítal od mesačnej splátky vo výške 85,35 eura (85,35-2,69=82,66), preto pri výpočte RPMN zadal ako jeden zo vstupných údajov výšku mesačnej splátky sumu 82,66 eura a dospel k záveru, že RPMN uvedená v zmluve (30,30 %) je nižšia ako RPMN, ktorú vypočítal vo výške 31,81 %.

8. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to,

či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

9. RPMN, resp. ročná percentuálna miera nákladov, vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a zároveň je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Poplatky zahrnuté do výpočtu RPMN možno rozdeliť na dve základné skupiny jednorazové poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť na začiatku alebo v priebehu úverového vzťahu, napr. poplatok za poskytnutie a vybavenie úveru alebo poplatok za čerpanie úveru, pravidelné poplatky, ktoré spotrebiteľ platí mesačne spolu so splátkou úveru alebo v akejkoľvek inej periodicite napr. poistenie úveru.

10. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštalácie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd v prvom rade dáva do pozornosti, že § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. rozlišuje medzi pojmi, keď zmluva nejakú náležitosť neobsahuje a keď je nejaká náležitosť uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je možné sankcionovať spotrebiteľský úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou len v prípade, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Na druhej strane podľa § 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, by bolo možné posúdiť spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, ak by v zmluve bola uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd však upozorňuje, že pred tým ako by sa pristúpilo k vyhláseniu úveru za bezúročný a bez poplatkov, je nevyhnutné vyhodnotiť, či RPMN uvedená spotrebiteľskom úvere nie je len nesprávna, ale či takáto nesprávnosť je zároveň v neprospech spotrebiteľa.

11. Odvolací súd sa s vyššie uvedeným záverom súdu prvej inštalácie o nesprávnosti RPMN uvedenej v úverovej zmluve nestotožnil a zároveň sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštalácie, že RPMN uvedená v zmluve je v neprospech spotrebiteľa. Predovšetkým odvolací súd uvádza, že predmetná zmluva o úvere obsahuje výšku úveru, výšku splátky, jej intervalu, počet splátok, výšku úrokov, výšku nákladov na prípadné poistenie a prípadných poplatkov, a teda údaje ktoré sú predpokladmi pre výpočet RPMN.

12. Súd prvej inštalácie v odvolaní napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že výška RPMN podľa výpočtu uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z., pri zadaní vstupných údajov, a to výška úveru 2.000 eur, počet splátok 36, výška mesačnej splátky 82,66 (85,35-3-1,66-0,94) predstavuje hodnotu 31,81 %. Čo sa týka mesačnej splátky, ktorú ako vstupný údaj použil pre výpočet RPMN uviedol, že od tej odpočítal spracovateľský poplatok vo výške 60 eur (rozpočítaný resp. započítaný v jednotlivých mesačných splátkach, čo predstavuje približne 1,66 eura), mesačné poistné spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej invalidity vo výške 0,94 eura (taktiež započítaný do mesačných splátok) a poplatok za trvalý príkaz vo výške 3 eur (taktiež započítaný do mesačných splátok), čo podľa názoru súdu prvej inštalácie záverom predstavovalo sumu 82,66 eura, ktorú pre výpočet RPMN použil ako výšku mesačnej splátky úveru. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že sa odvolací súd nemohol stotožniť s uvedeným záverom súdu prvej inštalácie o tom, že výška RPMN predstavuje 31,81 %, keďže, odvolací súd nevidel žiaden relevantný dôvod, prečo by sa od mesačnej splátky mali odpočítavať poplatky, ktoré spotrebiteľ musí vynakladať a ktoré sa majú započítavať pre správny výpočet výšky RPMN. Avšak rovnako tak výpočet súdu prvej inštalácie nemôže byť správny, keď odčítaval jednotlivé poplatky (spracovateľský poplatok, mesačné poistné spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej invalidity, poplatok za trvalý príkaz) od celkovej mesačnej splátky vo výške 85,35 eura, keď dospel k záveru, že mesačná splátka po odpočítaní uvedených poplatkov (tak ako v odôvodnení uviedol dokopy vo výške 2,69 eura) predstavuje sumu 82,66 eura nie správny. Je tomu tak pretože, pri odčítaní jednotlivých poplatkov (85,35 - 3 - 1,66 - 0,94) by výška mesačnej splátky predstavovala sumu vo výške 79,75 eura a nie sumu vo výške 82,66 eura, ako uviedol súd prvej inštalácie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

13. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že odvolací súd sa nemohol stotožniť s právnym záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu, že RPMN uvedená v zmluve o úvere vo výške 30,30 % je v neprospech spotrebiteľa, keď súd prvej použil nesprávne vstupné údaje pre výpočet RPMN, čím zároveň nevyhnutne dospel k nesprávnemu výpočtu RPMN a nesprávne právnemu záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preto odvolací súd považoval za potrebné zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 v spojení s § 390 písm. a) CSP.

14. S poukazom na ustanovenie § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia úveru, je zrejmé, že pre výpočet výšky RPMN je nevyhnutné započítanie okrem úrokovej miery aj ďalších iných poplatkov súvisiacich s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Poplatky zahrnuté do výpočtu RPMN možno rozdeliť na dve základné skupiny, a to v prvom rade jednorazové poplatky, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť na začiatku alebo v priebehu úverového vzťahu, napr. poplatok za poskytnutie a vybavenie úveru alebo poplatok za čerpanie úveru, v druhom rade pravidelné poplatky, ktoré spotrebiteľ platí mesačne spolu so splátkou úveru alebo v akejkoľvek inej periodicite napr. poistenie úveru. Na základe uvedeného pri zadaní vstupných údajov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, a to dátum uzatvorenia zmluvy o úvere- 02.03.2015, výška úveru 2.000 eur, počet splátok 36, výška mesačnej splátky 85,35 eura (zahŕňajúce poplatky, poistné a iné náklady, ktoré musí spotrebiteľ objektívne vynakladať v súvislosti s poskytnutým úverom) predstavuje RPMN výšku 30,30 % pri postupe výpočtu podľa kvalifikovaného vzorca vymedzeného v prílohe 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Uvedený údaj odvolací súd len podporne overil aj prostredníctvom interaktívnej kalkulačky uvedenej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky (keďže je zrejmé, že výsledok uvedenej kalkulačky záväzný nie je a má len informatívny charakter), kde po zadaní uvedených vstupných údajov RPMN predstavovala hodnotu 30,31 %.

15. V zásade možno konštatovať, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 30,30 % a RPMN ku ktorej dospel odvolací súd nepredstavuje (žiadnu) odchýlku, ktorá by bola spôsobilá zviest' a akokoľvek ovplyvniť spotrebiteľa pri výbere tohto, ktorého úveru, ktorý je pre neho z hľadiska podmienok najvýhodnejší. Je nevyhnutné uviesť, že § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou taký úver kde výška RPMN je uvedená nesprávne, a táto nesprávnosť je v neprospech spotrebiteľa v zmysle, že ak je RPMN uvedená v zmluve výrazne nižšia môže táto skutočnosť negatívne ovplyvniť spotrebiteľa v tom, že je pre neho ten, ktorý úver výhodnejší v porovnaní s inými úvermi, a to z hľadiska nákladov, ktoré musí vynakladať v súvislosti s jeho poskytnutím. V konkrétnom prejednávacom prípade nemožno povedať, že ide o rozdielnú hodnotu RPMN, ktorá by predstavovala odchýlku spôsobilú uviesť spotrebiteľa do omylu ohľadom výhodnosti resp. nevýhodnosti daného spotrebiteľského úveru, a preto nemožno vysloviť záver, že by išlo o RPMN vyjadrenú v zmluve o úvere, ktorá je v neprospech spotrebiteľa.

16. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca predčasne vyhlásil splatným celý úver ku dňu 14.06.2017 s tým, že žalovaného vyzval k jeho okamžitému zaplateniu je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením celého úveru, deň nasledujúci po dni okamžitého zosplatnenia úveru, keď žalobca ako veriteľ vyzval žalovaného k okamžitému zaplateniu zosplatneného úveru, a to dňa 15.06.2017 (č. I. 25). Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 07.02.2018 zobral žalobu čiastočne späť, a to okrem iného aj v časti zaplatenia úroku vo výške 5,00 % zo sumy 982,45 eura odo dňa 11.02.2017 do 14.06.2017.

17. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškание so zaplatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok z omeškania so splnením dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch upravuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vyplýva, že kogentne je stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Z ustanovenia § 3 vyššie citovaného nariadenia vyplýva, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase omeškania žalovaného predstavovala základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,00 %, preto odvolací súd zaviazal žalovaného

zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 860,15 eura (ktorá bola na základe odvolania žalobcu predmetom konania) odo dňa 15.06.2017 do zaplatenia.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 860,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 860,15 eura od 15.06.2017 do zaplatenia. Uvedená suma 860,15 eura predstavuje rozdiel medzi žalovanou sumou 982,45 eura, a sumou priznanou žalobcovi rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 8Csp/210/2017-114 (prvým v poradí, ktorý vo výroku I. nadobudol právoplatnosť), ktorá na základe uvedeného zostala predmetom konania.

19. O trovách konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1, 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania, v plnom rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).